

(א) (נ"ל צבית,) (ב) [ע"י תוס'
ע"כ ד"ה עד,] (ג) [חולין ג.],
(ד) [לעיל ס: (ה) ג"מ מהר"מ
עד שישב ומשמר ועלה כו'
אע"פ וכו',] (ו) [ב"ק פב.],

הגהות הב"ח

(א) במשנה אסור לעד
ש"ס ותמחר חלמי"ז וי"ב
ש"ס עד שישירבו שומרי:
(ב) שם זארי ממוח"ל ד"ל
לאות י"ב נמחק: (ג) ד"ל
אין מותר לו וחותם
בירו ח"י: (ד) תוב"ד לעיל
האם יור' דפרישה לעיל
האם בק"מ ד"ה צ"ל:
(ה) ד"ה המעשר לו וי
ויפקדו:
(ו) בא"ד נגמר
כשהפסיקו: (ז) א"ל
אין להחריז בין שראו
ברשות: (ח) בא"ד וי"ל
ד"ה וי' ומפתח ויחזיק
ועלה מפרש: י"ב פירוש
דאשמו אסור וינכד
וכנסו לדורו ח"י שם
מפתח וחותם הוא דקמי
עד ששם ויחזק כח כוונת
קאמר ק"ל חלון מפתח
והותם ועלה מפרש אין
השומר יור' ד"ה צ"ל
וכנס מפתח אפי' אין
מפתח וחותם: (י) שם
וחלון וי' שישנו ב' שם
עבור כנסים אפי' הוא:

מוסף רע"י

המטהרה יינו של עובד
 עובדים. יסמל שדך
 עובד על עמים חסר
 רדי למכור לשדל וכן
 מועת לעמים עד
 שזמכר לחסר וכן ומתן
 גרסו של עמים (שד)
 והלכה כרוב (ס)
 התקבלה. אם כנס
 העם התקבלה מן
 מועת, כלומר הריי קאלו
 קבלה מועת, שזיי מעכ
 צדק להוציא מן מרסו
 גדל עת שזלדה (סס)
 מותר, אם יז מפתח לו
 חוסר דק יסדל (סז)
 והאסר, דלון דש לו מלוה
 על אומר יז מל דש
 עבד, חל מלוה שזלי על
 אומר יז מל שזן לו עליו
 מל, דקדמי שזל חלה
 כנס לו תקדמי מלך
 מועת מותר (סס)
 הדר על רב
 ישעיהל

דקאווי מנייה ומנייה. שהולך ומתגלגל הכלי כל שעה ע"י שהוא מגלגלו ומורידו לצור הכך שלא בחמתו לא דחיישין דלגלא גנע: **"בתנ"** המטרה יינו של עוצר כוכבים. שעשאו בכשרות למוכרו ולא נתן דמים עשוי לעוצר כוכבים עד שימכרו ונתנו לישראל של עוצר כוכבים: **מוסר.**

דמירתה ליה עובד כוכבים ולא נגע
לאמר דלמא חזו לי הכך ישראל דעברי
ברה"ר ומפסדינה ואפילו אין מפסח
וחתם וי שרי והוא שאין לו כלום
על אותו יין כגון לשבטו לה תקבלתי
ממך כלאמרינין קאמך בחדר צבא:
ר"ש בן אלעזר כו'. מפרש בגמרא (ע"ב):
המטהר יינו של עובד כוכבים כו'
מוטר. אם בית פתוח לרשות הרבים
כדפרי' לעיל: אבל אם רוצה כו'.
שהיין נעשה לו משכון והואל יש לו
מלוה דהא היין אסור דלא מיריתם
דסבר אי חזו לא מפסדינה דכי תצטע
לי אמינא דידי הוא: גב' רובלין.
מוכרין בשמים וישראלים הן עוברין
מעיר לעיר ומירתם עובד כוכבים
דלמא חזו לי דרך רשות הרבים:
דלמא חזו. וצוית. שרץ נכנסין בה אלא
נכנסים וכו' עדיף ר' עיילי בה ומאי
למיסא עלה ההיא שעתא: וחלון
ברה"ר דמי. אפילו בית פתוח לחצר
וחלון פתוח לחצר ברה"ר כנגד פתח
וחלון פתוח לחצר ברה"ר כנגד פתח

הצית כמחון לפתוח נרד"ר דמ"י כחון
אחר חלון של ישראל פתוח כנגד פתח
הצית כמחון דמ"י וכן עיקר: דרך
אשפה לעמוד בני אדם עליה:
דיקנא. דקל של ישראל נגד הפתח
וממירא העובד כוכבים עכשו יעלה

ליטול פירות ויראני נוגע: פסיק רישיה. של דקל ומעמיה חין צו פירות: ומאן דאסר. מימר אמר עובד כוכבים למה ליה דסליק התם: בחצר

סבאָל האָט זי שוין הערשט כּוּכָבִים ליגע צוין שוואַרצן אַלפֿן צוליב פֿאַר
על דעקל ווערד לנאָי דמפֿרש געמאָל איז לנ"ח איז לר"ש צו אַלעזער דע
מוטער מאָס דעוועד כּוּכָבִים אַחֵר מירטע וזי היינט גרעסער דעוועד איז
יאר מן המוכר פֿון יעליל עליו כי מה חושש המוכר אִם יסבֿנו הנפֿס
חילוק יש צוין עוועד כּוּכָבִים זי לעוועד כּוּכָבִים אַחֵר אפֿי ציד המוכר
מכלל דרישאַל לאָו צהרי מיירי לכן נראה לר"ת להעמיד משנמינו ציד
כּוּכָבִים התקבֿלנו והלכן צעיר ישראל עוועדי כּוּכָבִים דרים צו ופתח
וחותם צידו הערשט כּוּכָבִים יאר פֿון ירמיהו ישראל טורח ומוציא ויגד
צדד הבור של יין דאָסירטאָ ציט לוי מלווה עליו דהתם כיוון שאין מפסח
ניחא דאָף צעיר שכולה עוועדי כּוּכָבִים כיוון שיש מפסח וחותם הייה
ישראל הוא וכן ירא ממקום דליכא אִשפֿה ודיקלָא כמו צפתה פתוח
אחר איז לאַ חיישינן לגומלין צדיקט עוועד כּוּכָבִים אַחֵר הוי יינו של י
וחותם אין לחוש שטרעם הפסקד ומוציא אפילו צעיר שכולה עוועדי כּוּכָבִים
עוועד כּוּכָבִים ישראל דר צהצר אַחֵרע מוטר ודואַ שיש מפסח וחותם
לר"ה צעיר שכולה עוועדי כּוּכָבִים אַסור ואע"פ שיש מפסח וחותם
צדיקט אין רוכלים עוצרים דרך שם אַלץ ירגישו דעוועד פֿאַר כתב הידי
כּוּכָבִים אין ישראל דר צהצר אַחֵרע אַסור לר"ת שיש מפסח וחותם
וחותם שרי אַזל צוליב מפסח וחותם אין להטיר כיוון (1) שצדשות הער
צאין לוי מלווה על היין דהתם איכא תרתי לטיבותא יינו של ישראל ובי
ראיה מהך דפרי' לעיל והיכא דישאל דר צאונה אַחֵר שהיין מונחת
צוליב מפסח וחותם דלאמר ליה ר' יוחנן למנא תני אע"פ שאין מפסח
ונכנס דעתן אין השומר צריך להיות יושב ומשמר אע"פ שהוא יואל
מפסח וחותם כיוון שהעמדתו ציט מפסח וחותם וצפ"ק דחולין (דו)
לכתחלה לאַ וחתן אין השומר צריך כו' ומה ראיה האַ זי שאני הכא
ציט מפסח וחותם ועלה מוכרם (3) אין השומר צריך כו' אַלץ אפילו
ציט מטהר יינו של עוועד כּוּכָבִים צדשות עוועד כּוּכָבִים צעיר שכולה ע
לאַסור אַחֵרע היינוט שקוין הערשט כּוּכָבִים מישראל ומוליכין אַחֵרע
צחצית מלל חשוקים ושולים כפולים מצד זי ומצד זי דהא תמן המטע
שיש מפסח וחותם וכיון דקיימא לן כר"א דשרי צחותא אַחֵר אין לנו
גם שני צחותות ואחרי כן מלל טעם להטיר דדוקא מטהר יינו של ע
אַזל הכא כיוון שטורה כל כך שלוקח אַחֵרע מישראל וגם מחמימו חזונו
טורחו ועל סמך הימר זי שמה יין שהוצא מאַלגירי"א צוה הענין
מעמידין (דף קל. ד"ה דאמר וס: ד"ה השולח): **והאיכא** ריב"ץ. ו
יתגנו על צעליהן לפי דרכם היו עוצרים שם: (3) **והא** ערשית החר
ואם הדיקט שהיין צו סגור לליכא מיתחש ציטנס (1) צוה הערשט כּוּכָבִים

התם דקאזיז מיניה ומ
שהא מגלגלו ומ
מדיישינן דלמא ננע לפי
עוצד כוכבים שלא צכוונה

יה: מתני' היממחר
ים ונותנו ברשותו
ת הרבים בעיר שיש
וראלים מותר בעיר
אסור ⁽⁶⁾ עד שישב
צריך להיות יושב

בא ונכנס מותר ר"ש
עובדי כוכבים אחת
של עובד כוכבים
כותב לו התקבלתי
ל אם ירצה ישראל
עד שיתן לו את
בבית שאן ואסרו:
כוכבים נמי יהא
אמר רב יוסף וחלון
נרה"ר דמי יודיקלא
פלגי בה רב אחא
שרי מאן דאסר למה
דשרי זימנא דאברה
בתרה: ת"ר יאחד
ת בחצירו של עובד
אל דר באותה חצר
מפתח וחותר בידו
בחצר

ממפתח וחותם דהתם ירא
לישראלים הדרים שם לתת
שעה מה ידעו ועוד שמדע

[illegible]

ה. פ"ה שהולך ומתגלגל כל שעה ע"י
ידיו לצור הלכך שלא בחמתו לא
מה שממע שרש"י רואה לומר דמגע
ע"י דבר אחר אסור בשתיה והכא
שהבטיחורו בחמתו היינו לפי שלא
היה אומוזו בידו אלא סמוך לצור
וזרקו ומ"מ שלא בחמתו אסור אע"פ
שזיקה בז טבור כיון שהוא סמוך
החמימו ביין דלמא נגע וכן פירש
רש"ס בשם רש"י וחלקו בין זורק
מנגדו לזורק לרחוק מיהו לא יתכן
כדפרישית לעיל (ד) :

הַמַּטְהָר יִינוּ שֶׁ עוֹבֵד כּוֹכָבִים.
פִּירוּשׁ רש"י צִמְדֵּהוּרָה
צִמְדָּה כְּגוֹן שֶׁכֶּתֵב לוֹ הַתְּקַצְלֵמִי דָהוּה
יֵהָ אִינוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּכְדֻקָּתִי סִיפָה
וְהוּי סִיפָה פִּירוּשׁא דִּירָשָׁא עֲבִיד הַפְּתוּחַ
לְהַר"ר וְצֵעִיר שִׁשְׂרָאֵלִים וְצִיֵּדִי כּוֹכָבִים
דְּרִים זֶה מוֹתֵר וְאֵע"פ שֶׁאֵין מִפְּתַח
וְחוֹתֵם צִדִּי יִשְׂרָאֵל וְאֵע"ג דְּגִמְמַרָה
צִבְיִיתָא צֵעִינן צִיֵּינוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּחֹזֵק
אַחֲרֵת שֶׁאֵין יִשְׂרָאֵל דֵּר צִבְיִיתָא חֲזַר
מִפְּתַח וְחוֹתֵם הִכָּה שֶׁאֵין כִּיוֵן שִׁפְתָה
פְּתוּחַ לְהַר"ר צֵעִיר שְׂכוּלָה עוֹבְדֵי
כּוֹכָבִים אֲסוּר וְאֵךְ צִפְתָּה פְּתוּחַ כִּיוֵן
שֶׁאֵין כֹּאֵן מִפְּתַח וְחוֹתֵם וְהִקְשָׁה ר"ת
הֵי פִּרְיָ דְּגִמְמַרָה הֵא אִיכָה רוֹכְלִין
הַמְּחִזִּירִין צֵעִיִּיּוֹת וְכִי מֵה יֵדְעוּ
הַרוֹכְלִין שִׁירָא הֵיִן צִבְיָתָ שֶׁל עוֹבֵד
כּוֹכָבִים בְּלֹא מִפְּתַח וְחוֹתֵם שֶׁהוּא שֶׁל
יִשְׂרָאֵל שִׁירָא הַעוֹבֵד כּוֹכָבִים מֵהֵם כִּי
אֵין לְדִמוּת לְעִיר שִׁשְׂרָאֵל וְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
דְּרִים זֶה שֶׁהִמִּיר רש"י כֹּאֵן אֵף בְּלֹא

ובד כוכבים שמח אותו ישראל אמר
 3 על יינו אבל רוכלים עוזרים לפי
 אשפה ודיקלא לפתח פתוח וכי מה
 אכל הדד בעיר על האשפה או ועלה
 אל הפקידו צבית עובד כוכבים אחר
 ונמכנו הנפקד כי אין לומר שהנפקד
 צבית כחב לו התקבלתי ומעמה מה
 ומדמי ספא והלה כחב התקבלתי
 דרשוי ראשונים ובלא כחב לו העובד
 של עובד כוכבים מותר כיון שמפתח
 יר ינו ולא כמי לעובד כוכבים דמפתח
 סככו קודם שיראהו שום אדם והשאת
 הו טורח ומזייף יציו שאותו יין של
 (1) שהפקידו צבית עובד כוכבים
 שום דבר על היין וכיון שיש מפתח
 בתא בגמרא יינם של ישראל בדרשות של
 עובדי כוכבים כיון שאין פתח פתוח
 ומזייף בגמרא עביר שיש על דלתים
 הוא וכן תניא בגמרא דיין של עובד
 נלתי הו יינו של ישראל הלכך במפתח
 להדיא דנמצא ביד הצור שהתרנו
 כמו מפתח וחומם ולהכי מיימי לעיל
 שגא ביין של עובד כוכבים שרי אף
 חזר חשבנו שום שומר דגמי ביולא
 יוני" דמלא ונכנס קמי לתתלה אף בלא
 דמלא דקא פריך התם ויולא ונכנס
 עיר שכולה עובדי כוכבים אסור (2) אף
 כולה שמעמין במפתח וחומם ואפילו
 לו התקבלתי מתתלה היה ר"ת רואה
 ! שמחתימים אותם חומם בתוך חומם
 עיר שכולה עובדי כוכבים אסור אע"פ
 חומם דכי אסרנה חומם אחד נאסר
 כבדמו ולא טרח בו ויבא בקל לזייף
 אין לירא שיטרא וזייף פן יפסיד
 ביד עובד כוכבים לעיל בפרק אין
 אלא שיעברו בעיר צנות ישראל שלא
 חון של ישראל פתוח כנגד פתח הבית
 שיש יסגור בו ויסגור בעדו דמרתת
 לילה אסור:

קא מיי פיינע מהל' מ"א
הלכה ט סמג לאזין
קמח טוש"ע י"ד ס' קכה
סעף א:
קא ג ד ה ו ז ח ט
מיי פיינע שם הלכה
ג ד ה ו ועיין בהשגות סמג
לאזין קמח טוש"ע י"ד ס'
קלא סעף א:
קב י מיי שם הל' ו:
קג ב מיי שם הלכה א
סמג שם טוש"ע שם
ס' קל סעף ט: